

Черны-тѣ очички,
Бѣлы-тѣ гърдички

А ги покажи.

Вѣрно, безъ пристрѣвка
Гладичкѣ цѣлѣвкѣ

А ми харижи.

Възъ лице за смѣно,
Възмъ сърце огнѣно

Тихо погледни;

На рѣцѣ прострени,
До гърди ранени

Кротко полегни.

Настояща-та пребедедна отъ Т. Н. Ш.

Отъ гдѣ да наченѣ, о любезна моя!
Да ти исприкажѣ съ нѣкой леснинѣ,
Сички-тѣ си мъжи, малки и голѣми
Кой-то азъ теглѣ-ѣ въ мой-тѣ младинѣ.

За таквази слѣчка, трѣкѣва и набѣка
И не бесна мдрость — нѣкой умъ высокъ;